

3 GRUDNIA

DZIEŃ PATRONA NASZEJ SZKOŁY

46 rocznica śmierci

BŁOGOSŁAWIONEGO KSIĘDZA WŁADYSŁAWA BUKOWIŃSKIEGO

Skąd pomysł na nadanie szkole, w dodatku podstawowej, imienia tak odległej, mało znanej postaci? Podobne pytania stawia się wobec wielu patronatów. Często wynika to z braku wiedzy. Dogłębne studium osoby błogosławionego księdza Bukowińskiego upewnia, że wybranie go na patrona naszej szkoły okazało się bardzo trafne.

Był to człowiek, który:

- ukochał dzieci i młodzież, stąd troska o ich życie i wychowanie,
- żył według ewangelicznej zasady: **„Jeśli kto nie przyjmie Królestwa Bożego jak dziecko ten, nie wejdzie do niego” (Mk10,15)**

Pozostały liczne wspomnienia ludzi, którzy mieli przywilej spotkać w życiu księdza Władysława. Byli oni świadkami wielkiego wpływu Błogosławionego na wychowanie dzieci i młodzieży. Potwierdzili jego nieustanne zaangażowanie w opiekę i formację młodego pokolenia. Oto fragmenty kilku listów i wspomnień:

- **„Dziećmi opiekował się szczególnie, pocieszał, uczył i karmił. Zachowało się wspomnienie jednej z dziewczynek, jak to wśród bomb padających wokół katedry Ksiądz otaczał ramionami gromadkę przestraszonych dzieci i mówił: Nie bójcie się, Matka Boża was obroni. ”** – Maria Kalas, w: ks. Władysław Bukowiński

- **„Myślę, że Ksiądz dużo mówił na temat kłamstwa i prawdy, bo zapamiętałam to jako najważniejszą życiową cnotę.”** – wspomnienie Anny Zarębowej, w: *Spotkałam człowieka...*

- **„Ten uśmiech dziecka i oczy przenikliwe, sąd wytrawny i słowa kojące rany, słowa ciche i łagodne, które mówił z serdeczną prostotą, był „jako jeden z tych maluczkich”, był jak dziecko. Czy tak właśnie ma wyglądać odbłask rzeczy nieskończonych na twarzy i w oczach człowieka?”** - wspomnienie prof. Karola Górskiego

Co doprowadziło księdza Bukowińskiego do chwały Królestwa Bożego i beatyfikacji, która nastąpiła 11 września 2016 roku w Karagandzie? Co sprawiło, że Kościół uznał go za błogosławionego? Odpowiedź na te pytania zapewne znajdziemy w jego heroicznym życiorysie.

- Błogosławiony ksiądz Władysław Bukowiński urodził się 22 grudnia 1904 r. w Berdyczowie.
- W 1920 r. rodzina przeniosiła się do Świącicy w powiecie sandomierskim.
- W latach 1921-1931 studiował prawo, a następnie teologię na Uniwersytecie Jagiellońskim.
- 28 czerwca 1931 roku otrzymał święcenia kapłańskie z rąk abp księcia Adama Sapiehy, metropolity krakowskiego.
- Po kilku latach pracy duszpasterskiej wśród dzieci i młodzieży w Rabce i Suchej Beskidzkiej wyjechał na Kresy, gdzie został wykładowcą w Seminarium Duchownym w Łucku.
- Od września 1939 r. był proboszczem katedry w Łucku.
- W 1940 r. został uwięziony przez NKWD. Cudem uniknął śmierci w likwidowanym przez Sowieców łuckim więzieniu po rozpoczęciu wojny niemiecko-radzieckiej w 1941 r.
- Pomagał uciekinierom i jeńcom podczas niemieckiej, a następnie radzieckiej okupacji.
- W latach 1945-1954 przebywał w radzieckich więzieniach i obozach pracy w Kijowie, Czelabińsku i Dżekazganie. Tam, po wyczerpującej, kilkunastogodzinnej pracy, odwiedzał chorych w więziennym szpitalu, umacniał współwięźniów w wierze, udzielał sakramentów i prowadził rekolekcje w różnych językach.
- W łagrze napisał i potajemnie wykładał historię Polski.
- W roku 1954 został zesłany do Kazachstanu, do Karagandy, z obowiązkiem podjęcia pracy stróża. Praca ta umożliwiała mu dalszą tajną działalność duszpasterską wśród zesłańców. Chrzczył, spowiadał i błogosławił małżeństwa zesłanych tam Polaków, Niemców, Rosjan, Ukraińców i przedstawicieli innych narodowości.
- Dobrowolnie przyjął obywatelstwo Związku Radzieckiego, aby mógł pozostać wśród powierzonych swej opiece wiernych.
- Odbił wyprawy misyjne m.in. do Tadżykistanu, Ałmaty, Semipałatyńska, Aktiubińska.
- W 1958 r. został ponownie uwięziony na trzy lata i zesłany do łagrów na Syberii: w Czumie w obwodzie irkuckim oraz obozie dla "religiozników" w Sosnówce.
- W sumie, w łagrach i więzieniach przebywał: 13 lat, 5 miesięcy i 10 dni.
- Po odbyciu kary, kontynuował w Karagandzie pracę duszpasterską w prywatnych domach.

- Pod koniec życia trzykrotnie przyjeżdżał do Polski, gdzie spotykał się m. in. z kard. Karolem Wojtyłą.
- Zmarł w Karagandzie 3 grudnia 1974 r. do końca prowadząc pracę duszpasterską.
- Proces beatyfikacyjny rozpoczął się w Krakowie 19 czerwca 2006 . Od 2008 r. zbierano dokumenty lekarskie i świadectwa dotyczące domniemanego cudu za wstawiennictwem Sługi Bożego księdza Władysława Bukowińskiego. Ostatecznie 19 czerwca 2013 r. cud został uznany przez Kościół.
- Ks. Bukowiński był pierwszym błogosławionym Kościoła katolickiego obrządku łacińskiego w Kazachstanie.
- Jego grób znajduje się w kościele pw. św. Józefa w Karagandzie.

Św. Jan Paweł II w czasie swojej podróży apostolskiej do Kazachstanu w 2001 r. powiedział o nim: ***"Księdza Władysława Bukowińskiego wielokrotnie spotykałem i zawsze podziwiałem za kapłańską wierność i apostolski zapach. Był szczególnie związany z Karagandą. Pragnę dzisiaj złożyć w imieniu Kościoła hołd zarówno jemu, jak i wszystkim zesańcom"***.

Czas pochylić się nad heroiczną postacią Błogosławionego Wychowawcy, którego całe życie można nazwać słowem – **SŁUŻBA**.

